

Magyar Aliz

A JÁSZJÁKÓHALMÁRÓL ELSZÁRMAZOTTAK BARÁTI TÁRSASÁGA

2000 májusában az akkori polgármester, Fodor István Ferenc összehívta a Jákóhálmáról elkerült embereket, hogy egy ünnepi műsorral és ebéddel lássa vendégül őket. Ekkor vetődött fel a gondolat, hogy a már létező jász baráti körök mintájára létre kellene hozni a Jákóhálmáról elszármazottak egyesületét is.

Fodor István Ferenc engem kért meg a szervezésre, amit én rögtön el is kezdtem azzal, hogy azoktól a jelenlévőktől, akik támogatták a tervet elkértem a címüket, s alig két hónap múlva 2000. július 15-én tízen összejöttünk Budapesten, és megalapítottuk a Jászjákóhálmáról Elszármazottak Baráti Társaságát, röviden: a JÁKOB-ot. Az alapító tagok között üdvözölhattük Laki Ida művésznőt és Szabó Szabolcs rajzfilmrendezőt, akik mindketten a falu szülöttei. Felkértük őket a Baráti Társaság tiszteletbeli elnökeinek. Az akkori tízes létszám mára már 85 főre nőtt.

Az Alapító Okiratban célul tűztük ki, hogy felkutassuk és összehozzuk az ország különböző részein élő jákóhalmiakat, visszavezessük őket szülőfalujukba, új kapcsolatokat építve ki az otthoniakkal.

Nem határoztunk meg nagy célokat, csak jól akartuk érezni magunkat együtt, és segíteni akartuk a falunkat. Elhatároztuk azt is, hogy minden évben valamilyen támogatást nyújtunk Jákóhálmának.

A feladatok aztán adták magukat, hiszen már az első évben, megalakulásunk után egy hónappal bekapcsolódtunk az Önkormányzat és a Honismereti szakkör által kezdeményezett Laki Ida kiállítás rendezésébe. Sikerességét mutatja, hogy a Laki Ida Képtár ma is látogatott, eddig kb 9000-en nézték meg.

A következő évben, 2001-ben – felbuzdulva a Laki Ida kiállítás sikerén – a Honismereti Szakkörrel együtt megrendeztük Horváth István helybéli autodidakta festő kiállítását.

Ebben az évben kapta meg Jákóhalma a millenniumi zászlót, és a JÁKOB egy dalt ajánlott fel a műsor színesítéséhez.

2002-ben Jászjákóhálmán volt a Jászok Világtalálkozója, aminek előkészítésében és lebonyolításában is szerepet vállaltunk.

Önállóan szerveztük meg Szabó Szabolcs kiállítását, melynek megnyitójáról beszámolt a Duna TV is. A megnyitón hangzott el először a Jászmagyarok c. dal, melyet erre az alkalomra írtam, és Jákóhálmának ajánlottam.

A Mária kertben a régi kút helyére egy csobogót építettünk közösen az iparosokkal, és ezt ajándékoztuk a falunak a Világtalálkozó emlékére.

2003-ban két emléktáblát avattunk. Az egyiket az Iparoskörrel és a Honismereti

Szakkörrel közösen az Iparoskör alapító tagja és első elnöke, Fejes János szülőházán, születésének 110. évfordulóján, a másikat a Honismereti szakkörrel az időközben elhunyt Szabó Szabolcs /aki Jákóhalma díszpolgára is volt/ szülőházán.

2004-ben Szabó Szabolcs posztumusz kívánságának eleget téve Emlékkiállítás rendeztünk Debrecenben – ahol szülei sírjába temették – a helyi Önkormányzat támogatásával. A kiállításon a Vízipók ismert figurái mellett eddig nem látott rajzait, rajzfilmterveit (Vörös Rébék) is bemutattuk a közönségnek. Ezt a kiállítást is, akárcsak a többit, nagy szeretettel és hozzáértéssel Czuk Ferenc rendezte.

Ugyanebben az évben egy megemlékezést tartottunk a falu Fő terén az 1944. október 30-i szovjet légitámadás polgári áldozatainak emlékére, melyre meghívtuk a falu lakosait is. A megható megemlékezés után virággal és mécsesekkel borítottuk el a teret, leróva kegyeletünket az ártatlanul elesettekért.

A megemlékezés után tartottuk meg a Polgármesteri hivatal dísztermében annak a könyvnek a bemutatóját, amely ezt a szomorú eseményt dolgozta fel a falubéliek visszaemlékezései alapján, és amelyet Farkas Kálmán történelemtanár tagunk foglalt keretbe, bemutatva a történelmi hátteret is. A könyv címe: Egy tragikus nap története.

A felsorolt éves kiemelt programok mellett már megalakulásunkkor felvettük a kapcsolatot a jákóhalmi civil szervezetekkel, és közös összejöveleket szerveztünk: a Kertbarátokkal növény csereberét, süteménykóstolót, a Honismereti Szakkörrel kutatómunkát, emléktábla avatásokat, az Iparoskörrel egész napos együttlétet Házaspárok találkozója címen; a JÁKOB nyugdíjasok egy közös ebédén találkoztak a jákóhalmi Nyugdíjas Klub tagjaival.

Hat civil szervezettel 13 közös programunk volt Jákóhalmán az öt év alatt. Ezen kívül minden évben Jákóhalmán tartottuk meg a kerek évfordulósok közös ünnepét, melyre a jákóhalmi kerek évfordulósokat is meghívtuk. Meglátogattuk és virággal köszöntöttük a legidősebb jákóhalmi polgárt.

De nem csak Jákóhalmán találkoztak az elszármazottak, hanem Budapesten, Jászberényben, Szolnokon, Egerben, Hatvanban, Városlődön, Debrecenben és Székesfehérváron az ott élő elszármazottak által szervezett programokon: pl a 38-as születésűek találkozója, szeptemberiek találkozója, közös Mária névnap. Az alapító tagok is összejönnek minden évben más-más alapító tagnál. Az öt év alatt 12 ilyen Jákóhalmán kívüli találkozóznk volt.

A programokon és a baráti kapcsolatok ápolásán túl anyagi támogatást is nyújtottunk a temetői parkoló kialakításához, a templom oldallépcsőjének javításához, a II. világháborús emlékmű restaurálásához, az I. világháborús emlékmű kovácsoltvas kerítésének megjavításához, bokrok, virágok vásárlásához a parkokba, a templom székeinek javításához. Az 5 éves jubileumunk megünneplésére már év eleje óta készültünk, megtervezve és elosztva a feladatokat. Rajz-és elbeszélésírás versenyt hirdettünk az iskolásoknak, és Ki mit tud a JÁKOB-ról? címmel egy

vetélkedőt. Összegyűjtöttük és kiadványba rendeztük a JÁKOB-tagok önéletrajzát, amit az ünnepre meg is jelentettünk.

Régi fotók gyűjtését hirdettük meg az elszármazottaknak és a falubelieknek. Az összegyűlt majdnem ötszáz fotóból válogattunk a kiállításunkra. Az ünnepi műsort az elszármazottak adták, de a végén a Jászmagyarok c. dal éneklésébe bekapcsolódtak a jákóhalmiak is. A műsorban értékeltük a pályázatokon résztvevő gyerekek teljesítményét, és átadtuk az okleveleket, ill. a jutalmakat. A műsor után nyitottuk meg a fotókiállítást, ahol 10 tablón témakörönként mutattuk be a régi fotókat. (A legrégebbi családi fotó 1889-ből való.) Ezután egy sétára hívtuk meg vendégeinket. Először az Elszármazottak fájához, melyet alapításunk évében ültettünk, és jelképként – minden város nevében, ahonnan JÁKOB-tag van (21 település) – egy-egy színes szalagot kötöttünk fel az ágakra. A tér másik oldalán megkoszorúztuk Szabó Szabolcs emléktábláját, majd a Mária kertben a csobogónál egy emlékkövet lepleztünk le, melyre felvésettük a csobogó építésének idejét. Ezután visszatértünk a Gazdakörbe, ahová ünnepi ebédre hívtuk meg vendégeinket.

A meghívott jász baráti körök elnökeivel beszélgetve felmerült az az ötlet, hogy minden évben össze kellene jönni a jász baráti társaságok elnökeinek egy kis eszmecsereére, ill. meg kellene alakítani a Jász Baráti Körök Fórumát. Az ebéd utáni tréfás sportvetélkedővel ért véget a jubileumi nap, ami a résztvevők szerint is nagyon jól sikerült, megérte tehát azt a sok-sok munkát, amit az előkészületekbe és a lebonyolításba fektettünk. Emlékezetes marad mind az elszármazottak, mind a vendégek számára.

Ha visszatekintek az eltelt öt évre, és összevetem a megalakulásunkkor kítűzött célokkal – amit az Alapító Okiratban is megfogalmaztunk –, elmondhatom, hogy azon az úton haladunk, amit kítűztünk magunknak: felkutattuk egymást, mi szétszóródott jákóhalmiak, találkoztunk az otthon maradottakkal, felélesztettük a régi kapcsolatokat, új barátságok szövődtek – visszataláltunk a gyökereinkhez. Jáköhalma újra haza vár...

Szűcsné Kövér Szilvia

JÁSZBOLDOGHÁZA CIVIL TÁRSADALMÁNAK BEMUTATÁSA

A településen jelenleg 8 önálló jogi státusszal rendelkező civil szerveződés ténykedik különböző értékek mentén.¹ 7 egyesület, valamint 1 alapítvány tömöríti magába az összesen több mint 300 főt, akik tagként vesznek részt az egyesületek és az alapítvány munkájában. A segítőkkel együttesen ez a szám ennek a sokszorososa. Tevékenységük többnyire kiterjed Boldogháza egész lakosságára. Több egyesület tevékenysége évtizedekre nyúlik vissza, legtöbbjük azonban a rendszerváltást követően, főként 2000 tájékán alakult, vagy ekkor vált működésük hivatalossá a bírósági bejegyzéssel. A következőkben egyenként mutatom be a községben működő szervezeteket.

Jászboldogháza Község Önkéntes Tűzoltó Egyesület

A község 1946-os alakulását követő harmadik évben, 1949-ben kezdte meg működését. Alapításának célja a segítségnyújtás, illetve veszélyhelyzetben védelem biztosítása tűzkár, elemi csapás, beomlás vagy baleset esetén. A kárfelszámolási, tűzmegelőzési és katasztrófaelhárító munkájukat 1998-tól közhasznúként végzi a társaság. A tagok sok esetben nyújtottak már segítséget a lakosoknak, pl. belvív és tűzesetek során.

Jelvényükön stilizált tűzoltó jelképek mellett tűzoltósisak, keresztbe helyezett bontóbaltá látható, fölötté az „Önkéntes Tűzoltóság”, alatta pedig a „Jászboldogháza” felirat olvasható.

Az egyesület irányító testületét az elnök, a titkár, a parancsnok, a parancsnokhelyettes, pénzügyi, valamint gazdasági vezetők alkotják. Emellett 3 fős számláló bizottság is működik a szervezeten belül. A tagok létszáma 36 fő, közöttük az elmúlt évtől kezdve szépszámú fiatal található. A helyi szervezet tagja a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Tűzoltó Szövetségnek.

Az egyesület technikai eszközei: egy Csepel tűzoltó gépkocsi felszerelve, üzemképes állapotban, egy Honda 600 l-es vízszivattyú, valamint védőfelszerelések, védőruhák. Az idei évben községi adakozásnak és önkormányzati támogatásnak köszön-

---

¹ A dolgozat összeállításához nyújtott segítségéért ezúton is szeretném köszönetemet kifejezni Főzer Tibornak, Gömöri Bélának, Gömöri Mihálynénak, Joó Kovács Balázsnak, Matók Péternek, Mészáros Bélánénak, Orczi Imrénének, Szűcs Gergelynek, Szűcs Lajosnak, Takács Lászlónak, Túrörczi Bélának, Vadkerti Tivadarnak, valamint Veliczky Józsefnének.